

hyala Bogu, zdrav. Bliža se dan Vseh svetih. Rad bi pomolil na grobu dragega mi brata, pa usoda je drugačna. Veselo je, da je pokopan brat na domači zemlji, a kje bodo moje kosti počivale, znal bo le Bog. Ako je božja in Marijina volja, se bomo še videli, če ne, pa se vidimo v nebeskih višavah, kjer nas že dragi Miha pričakuje. Ako sem Vas kedaj razžalil, odpustite mi. Ako padem, padem za domovino, ki jo hoče ugrabiti verolomni Lah. Kakor vidimo, je slutil Janko svojo smrt, a bal se je ni! Ubil ga je pritisk zraka sovražne granate. Naj bo v nebesih zaslužen plačilo slovenskemu junaku! Vri rodnihi pa naše globoko sožalje!

— **Franc Kovačič.** Iz Z dol pri Brežicah se nam piše: Dne 2. julija 1915 je na Ogrskem umrl v bolnišnici Franc Kovačič vsled ran in prehlajenja. Služil je pri 88. domobranskem pešpolku. Rajni je bil od začetka vojne na bojišču. V bolnišnici je bil prvič približno štiri mesece in pozneje zopet v bojni črti. Ko je bil zopet ranjen, je prišel v bolnišnico, kjer je za večno zaspal. Bil je potrpežljiv in v božjo voljo učen. Želel si je še enkrat svidenje s svojimi domačimi. A žalibog nismo ga videli, odkar je šel od doma. Služil je dve leti in pol. Rajni je vedno pisal iz bojnega polja ali pa iz bolnišnice, da nikoli več ne bo videl svojih domačih. Junak, počivaj v miru v tuji zemlji!

Jernej Kugler. Poroča se nam iz Galicije. Na soški bojni fronti je nov. 1915 padel, od laške granate zadet, mladenič Jernej Kugler p. d. Kovačev. Bil je priden fant, za katerim ne žalujejo samo njegovi domači, ampak vsak, kdor ga je poznal. Na istem bojišču je umrl za legarjem Anton Cokan p. d. Lorbekov, mroljuben in nadejola fant. Počivajta mirno, vrla junaka!

— **Franc Lasbaber.** Došla je žalostna novica, da je vobče priljubljeni in spoštovani Franc Lasbaber, iz velespoštovane hiše Lasbaberjeve v Seliščih pri Sv. Juriju ob Ščavnici, posestnik v Kupečicah, žrtvoval svoje mlado življenje za cesarja in domovino. Dolgo se ni ničesar znašlo o njem, končno pa je došlo uradno poročilo, da je padel na srbskem bojišču že mesca decembra 1914. zvest v izpolnjevanju svojih dolžnosti kot podčastnik 5. dragonskega polka na patrulji. Marsikdo ga bo težko pogrešal. Padli zapuščajo žalujočo ženo in otroke.

— **Alojzij Postrak.** Iz Moravcev pri Mali Nedelji se nam poroča: Družina našega vrlega župana g. Postraka je poslala že pet sinov na bojišče. Od teh je padel, kakor se je sedaj izvedelo, Lojzek na karpatskem bojišču, ostali pa se bojujejo na fronti proti Italijanom. Padli Lojzek je bil vrl fant, krepka opora starišem. Stariši, ne žalujte preveč, saj se vidimo nad zvezdami!

— **Franc Rudolf.** Od Male Nedelje nam pišejo: Na italijanskem bojišču je dne 3. dec. 1915 padel, zadet od sovražne granate, trgovski sotrudenik Franc Rudolf. Padli je bil vzgleden mladenič. Živel je pobožno, pogosto prejemal sv. zakramente, bil je zaveden in odločen pristaša naše stranke, širil je našega „Slovenskega Gospodarja“ in je ljubil postero družbo. Čeleti bi bilo, da bi ga posnemala vsa naša slovenska mladina. Blagi mladenič, naj Ti bo slovenska zemljica lahka!

— **Alojzij Selinšek.** Z Mesinega vrha pri Ptuju pišejo: Nemila smrt nam je pokosila mladeniča Alojzija Selinška v najlepši dobi, starega 21 let. Nahajal se je pet mesecev na ruskem bojišču in sedaj že pet mesecev na italijanskem bojišču, kjer ga je dne 5. dec. zadela sovražna granata ter mu odtrgala nit mladega življenja. Bil je priden fant. Njegov tovariš Franc Kolar je naznanil smrt domačim in pristavil: Bil mi je drag prijatelj, hraber vojak. In lahko ste ponosni na junakega sina! Mirno počivaj, ljubi Alojz, v goriški zemlji!

— **Martin Stuhec.** Z bojišča se nam poroča: Mnogo nas je fantov in možev tukaj skupaj na fronti proti polentariju in se nam res dobro godi. Vse težave prenašamo s skrajno zadovoljnostjo. Med nami je bil spoštovanja vreden fant, star 19 let, Martin Stuhec, doma iz Ručca pri Veliki Nedelji. Bil je izvrsten kašipot in v vsaki stvari vesten in priden. Naenkrat, v jutro 14. dec., se sliši od daleč glas: Stuhec je mrtev! Sovražna krogla mu je predrila njegove mlade in junake prsi. Res žalost za vse, kateri so mu bili prijatelji! Njegovim starišem pa iskreno sožalje in naj jih tolaži zavest, da je njih sin umrl za blagor domovine in cesarja. Slovenskim ženam in dekletom mnogo roždravov in na srečno svidenje! Franc Pungartnik, štabni narednik, doma iz Jesence pri Račah; Jožef Nedok, četovodja in pisec tega sestavka; Jožef Ausec, četovodja iz Sevnice; Ivan Janežič, iz Podgrada (Vipava); Zdravko Kuraš, desetenik, iz Koroškega; Franc Strmšek in Mat. Goričan, sanitetca; Franc Korpar, narednik iz Ptuj; Jurij Repolusk, narednik iz Arveža; Martin Mori, desetenik iz Koroškega; Ivan Polda, desetenik iz Kranjskega.

— **Anton Veidl in Jožef Golčnik.** Iz Smihela nad Mozirjem se nam piše: Zorjet nam je neizprosna smrt iz naše sredine vzela dva moža. Oba sta bila za italijansko mejo in sta darovala svoje življenje na altar domovine. Prvi je Anton Veidl, posestnik v Smihelu. Bil je že od začetka vojske pri vojakih. Prišel je parkrat domov pogledat, a sedaj mu je italijanska krogla pretrgala nit še mladega živ-

ljenja. Drugi je posestnik Jožef Golčnik. Tudi ta se je v začetku vojske poslovil od svojih domačih, katerih ni potem več videl. Bil je ves čas blizu Pole. A pred dvema mesecema se je podal na bojišče in kmalu je postal žrtev vojne. Podsul ga je plaz z več tovariši. Tako sta žrtvovala svoje življenje za domovino še mlada, od vseh spoštovana moža, za katerima žalujeta doma ženi in mladoletni otroci. Spavajta mirno spanje v zemlji daljni, dokler vaju ne zbudi trobenta angeljska!

Razne novice.

Spreobrnitev šestero škofov. Nadškof Mathew, poglavar razkolniške starokatoliške cerkve se je s petimi škofi vred zopet vrnil v na očje svete katoliške cerkve.

Odlikovani usmiljenki. V Slovenjegraški bolnišnici sta bili odlikovani s srebrno svetinjo »Rudečega križa« z vojnim okraskom usmiljenki častiti sestri Genovefa Mesarec in Floriana Neza Bezjak.

Zasega zvonov. Vsled odredbe c. kr. namestnije v Gradcu morajo vse cerkve dve tretjini svojih zvonov oddati vojaški upravi.

15 praznikov in 53 nedelj. Leto 1916 je prestopno leto in šteje 366 dni. Zanimivo je, da noben katoliški praznik v tem letu ne pade na nedeljo. Leto 1916 bo torej z nedeljami vred stelo 68 katoliških praznikov.

Tudi letnik 1865 l. 1916 pod črnovojniško dolžnostjo. Kakor poroča uradna »Krakauer Zeitung«, je ministrstvo odredilo, da ostanejo črnovojniki, rojeni l. 1865, t. j. 51, oziroma 52 letni moški še tudi v l. 1916 pod črnovojniško obveznostjo.

Slovenski Orel padel. Sin faktorja naše tiskarne g. Brožeta poroča, da je sovražni šrapnel na italijanskem bojišču pokončil življenje stavcu Alojziju Šulerju. Padli je bil več let zaposlen v naši tiskarni. Bil je član našega Orla. Naj mu bo južna zemlja lahka!

„Slovenska Straža“ je darovala iz dobička svoje druge efektne loterije za goriske begunce 1000 kron.

Izkopavanje padlih junakov. Višje armadno poveljstvo prejema številne prošnje, da se smejo izkopati in prepeljati v domovino padli svojci. Kratko potem, ko pride prošnja, včasih pa še predno pride prošnja v roke poveljstva, prošniki že brzojavno urgirajo odločitev. Predno se more resiti te prošnje je treba obilo psarij sentertja, zato včasih poteče precej časa, da je prošnja rešena. Urgence pa na pravljajo le nepotrebno delo. Zato se odlej take urgence ne bodo več odpošiljale na naslovljeno poveljstvo. Pač pa bo vsaklo, ki vloži prošnjo za izkop svojca, dobil uradno potrdilo, da je prošnja prišla na svoje mesto.

Poizvedbe glede vojnih ujetnikov. V zadnjem času se množe slučaj, da se obračajo zasebniki na c. in kr. vojno ministrstvo s prošnjo za podatke glede usode posameznih vojnih ujetnikov. Občinstvo se radi tega opozarja, da se je za take informacije glede vojnih ujetnikov že v interesu hitrejših odgovorov obračati izključno na skupno osrednjo poizvedovalno pisarno Rudečega križa — poizvedovalnica za vojne ujetnike, Dunaj I. Fischhof 3 (Gemeinsame Zentralnachwezbureau vom Roten Kreuze Auskultstelle für Kriegsgefangene, Wien I. Fischhof 3). Vprašanja, ki prihajajo na c. in kr. vojno ministrstvo, jih izroča isto imenovanemu uradu za vojne ujetnike, tako da se trati s tem le čas.

Posiljanje poštnih zavojev vojakom na bojišče. Od 3. januarja naprej je dovoljeno pošiljati vojakom na bojišča poštno zavoje in sicer na vse vojne pošte. Na vojne pošte št. 11, 39, 51, 125, 149, 169 in 186 je dovoljeno vsak dan odpošiljati poštno zavoje, na ostale vojne pošte se pa smejo odpošiljati poštni zavoji le ob pondeljkih, torkih in s edah, torej samo trikrat na teden. Dovoljeno je pošiljati vojakom na bojišča sledeče predmete: Obleko, cigare, cigarete, tobak pipe, vžigala na kresni kamen in druge predmete, ki se ne pokvarijo. Ni pa dovoljeno pošiljati jestvila, kot kruh, meso, slanino, surovo maslo in sir, nadalje vžgalic, raznih tekočin, kot vino žganje, bencin, špirit, ter vžgal na bencin. Kdor bi pošiljal v poštnih zavojih vojakom na bojišče nedovoljene predmete, bi trpel škodo, kajti takšni poštni zavoji se vojakom ne izročajo, marveč se vrnejo odpošiljatelju in vrh tega bi moral odpošiljatelj plačati postnino od dotičnega poštnega zavoja.

Pogrešajo se: Jakob Bohine, 87. pešpolk, 2. bataljon. Odgovor njegovi ženi Veroni Bohine, po-

šta Juršinci pri Ptuj. — Ivan Zobeč, domobranski pešpolk štev. 26, 5. stotnija, vojna pošta štev. 48. Odgovor prosi Ana Koroša, Nunska graba, pošta Ljutomer. — Janez Bauman, služil pri domobranskem pešpolku štev. 4, 1. stotnija, vojna pošta štev. 48. Nahajal se je od začetka vojske v Galiciji. Dne 21. avgusta 1914 je zadnjikrat pisal. Kdor bi kaj vedel o njem, naj naznani bratu Ferd. Bauman, Dražen Vrh, Marija Snežna, pošta Cmurek. — Anton Peserl od 3. stotnije lovsk. bat. štev. 9. Odgovor materi Ani Peserl, Zitnice, Sv. Jurij v Slov. gorici. — Anton Pukl, pešpolk štev. 87, vojna pošta štev. 73. Odgovor materi Ani Kukuvič, Trnovlje štev. 86, pošta Celje. — Janko Dvoršak, iz Gorn. Porčiča v Slov. gor. Mesca julija je še pisal svojim starišem, da je na Ruskem. Odgovor družini Dvoršak, Gornji Porčič, pošta Sv. Trojica v Slov. gor.

Pomanjkanje mož. Po sedanjih vojni bo veliko pomanjkanje mož. Podobno je bilo tudi v križarskih vojnah. Sv. Bernard je tčas pisal: »Mesta, vasi in gradovi so brez prebivalcev, sedem žen komaj najde enega moža, toliko je vdov pri še živih možih.«

Ne čakamo več radi. Slovenski fantje in možje nam pišejo z južnega bojišča: Celih šest mesecev smo že tukaj na koroških obmejnih skalah in čakamo na laškega izdajalca, ki pa si ne upa v naše kraje. Nam je tega čakanja že dovolj. Najljubše bi nam bilo, če bi že jutri začeli prodirati v Italijo. Verdnik Matevž iz Makol, Štern Štefan iz Rač, Pleteršek Anton iz Dobrovc, Škeržel Pavel iz Lembaha, Zorec Alojzij in Majerič Janez iz Ptuj, Kovač Matija in Lovrenčič Vinko od Sv. Jerneja.

Dokler Slovenci živijo, tudi Avstrija ne bo padla! Tako nam pišejo s črnogorskega bojišča desetenik Krajnc, Haložan Mohorko, in Franc Kališnik, vsi od topniške baterije.

Nit sovražnega življenja bomo prerezali. Z italijanskega bojišča se nam piše: Mnogo slovenskih mož in mladeničev je že tukaj prelilo svojo kri za ljubo domovino. Radi tega se hočemo mi ostali slovenski vojaki pošteno maščevati nad krivcem, nad izdajskim Lahom. Ne bo več dolgo, ko bomo na tej fronti prerezali nit, za katero visi sovražnikovo življenje. Pozdrave! Luka Usar iz celjske okolice, Fr. Robič iz Smarja in Anton Agrež iz Podsrede.

Slovenski domobranci v boju za vero, dom, cesarja. Z italijanskega bojišča se nam piše: Sovražnik nam z vsakim napadom napravi mnogo dela, ker moramo pokopati trupla padlih Italijanov. A to je za nas delo časti, ker se mu mi nismo umaknili ne za korak. Kajti naš hraber polk štev. 26 se ne uda! Mi žrtvujemo rajši vse, kakor da bi si pokvarili tu svojo čast. Slovenci krepke »mamo roke, še čast za naše bo otroke, če sovražnik bode stri;« potem za Avstrijo bo raj odpri. Srečno Novo leto! Srčne pozdrave Vam pošiljamo: Narednik Potočnik, doma iz Rač pri Mariboru; desetenik Martin Pongračič, doma od Sv. Martina pri Slov. Bistrici; poddesetenik Al. Forstner iz Bistrice pri Mariboru; Jakob Zivko iz Spodnje Voličine pri Sv. Rupertu v Slov. gorici; Jakob Kovačič iz Ormoža; Jakob Rihter iz Savinjske doline; Vidovič Martin iz Zavrča pri Ptuj; Fr. Petek iz Godenincev pri Središču.

Sedem sinov v vojaški sukni. Veliko sinov je že darovala slovenska domovina svojem ljubemu, svoltčemu vladarju, da brani izročeno mo zemljo, in uči sovražnika spoštovati našo zmagovalno armado. Ta težki čas je seboj prinesel slučaj, ki prav gotovo zasluži omembe in da s tem uvidijo cenjeni bralci „Slovenskega Gospodarja“, da mora vsak doprinesiti težke žrtve. Rodbina Jesih, doma od Sv. Tomaža pri Ormožu, ima pri vojaki sedem sinov, kojih šest se bori z zadržanim, izdajskim polentarijem, ali pa z Rusom. Sedmi, Tomaž, pa je pozvan sedaj k vojakom. Stariši so zdaj sami, popolnoma zapuščen na obsežnem kmečkem posestvu in so že v visoki starosti, mati v 64., oče pa v 74. letu. Ob mobilizaciji sta šla dva na bojišče, Matko in Jože, tretji, Rudolf, je že v mirovnem stanju služil svojega vojnega gospodara in je seveda kmalu kot pionir odrinil na bojišče. Ostali trije, Janko, Franjo in Martin so sledili in dosedaj so še vsi, četudi so bili posamezni ranjeni, živi in zdravi. Matko je žal prišel za časa karpatskih bojev v bridko in tužno ujetništvo, kjer že dolgo čaka skorajšnjega zmagovalnega mira in rešitve. Pomilovanja vredni so stariši, ki morajo v visoki starosti samevati brez vsake opore, katero so si tako vroče želeli in se veselili svojih krepkih sinov junakov. Bog podeli sedmerici srečo in skorajšnje zmagovalne vrtnice!

Zahvala našim hrabrim slovenskim junakom. Iz Stranice pri Konjicah se nam piše: Vojaki! Zahvaljujemo se Vam za Vaša pisma, katere nam pišete v „Slovenskega Gospodarja.“ Čitamo jih z velikim veseljem. Želimo Vam vse dobro za leto 1916! Priv vesel nas tudi, ker slišimo, kako hrabro se Vi, slovenski junaki, bojujete in izdajalca-polentarija krepko držite nazaj. Me se bomo že same pomagale, kakor si bomo mogle, piskre vezale in škarje brusile. Samo tega iskarijota na Slovensko Stajersko ne!! Me se Vas spominjamo tudi v molitvi in prosimo Boga, da bi nam podelil še to leto zaželjeno zmago in mir. Me Vam pošiljamo tudi „Slovenskega Gospoda-

rja", da bi Vas kratkočasil, kadar si bo polentar polento kuhali in ne bo imel časa Vas motiti. Posolili jo mu boste pa že, potem Vi, kaj ne? Slovenska dekleta in žene Vas iskreno pozdravljamo in se priporočamo še za nadaljnja Vaša poročila v „Slovenskem Gospodarju.“ Sopič Vam bodo že tudi pripravljene, kadar se boste vrnili. Na veselo svidenje! Dekleta in žene in Stranice.

* **Skrb za kmečke invalide.** Na Dunaju so se pred kratkim sestali zastopniki raznih kmečkih organizacij in so sklenili, da se bo na Dunaju ustanovil urad za posredovanje dela in služb za invalide male posesti in kmečke delavce. Namerava se v vsaki deželi osnovati posebno podružnico tega važnega urada.

* **Mrtvi se oglašajo.** Jožef Kordel iz Rajhenštajna v rajhenburški županiji je pisal svoji ženi in otrokom iz ruskega ujetništva v Slávskoj Aleksandrovskej, da je še živ. Od 27. aprila 1915 ni bilo več nobenega pisma od njega. Dne 27. oktobra pa piše svoji ženi in otrokom: Ljuba žena! Pišem Ti, da še sem zdrav. Samo dolčas mi je tukaj v Rusiji. Bog daj zdravje Tebi, ljuba žena, otrokom, in srečo pri Vašem gospodarstvu. Na veselo svidenje po končani vojski! Dopisnica je prispela v Rajhenburg dne 3. dec. 1915.

* **Vojaška taksa.** Osebe, ki so pođvržene plačevanju vojaške takse, t. j. vsi tisti moški od 24. do 36. leta, ki ne služijo pri vojaki, se morajo tekom meseca januarja zglašiti pri obč. uradu.

* **Nadzorovanje oproščenih.** Kakor izvemo, je vojaška oblast naročila orožniškim poveljstvom, da nadzorujejo, ali oni moški, ki so radi nujne potrebe na kmetih oproščeni vojaške službe, res zadostijo v prošnji navedenim potrebam.

* **Občevanje z ujetniki.** Vrhovno poveljstvo naše južno-zahodne armade je za naše kraje izdalo povelje glede občevanja z vojnimi ujetniki. Ostro je posebno ženskam prepovedano preprijazno ali nedostojno občevanje z ujetniki. Kazni so izredno stroge.

* **Prirediti k dednim pristojbinam.** Cesarstva naredba z dne 30. dec. 1915 odreja: Zapuščinskih doneskov, ki so se dosedaj v korist deželnih in občinskih zakladov, za solstvo, reveže in bolnike pobirali od čiste vrednosti zapuščin ali dedščin, se od sedlej ne bo več odmerjalo in pobiralo. Za te namene se bo od sedlej tako poskrbelo, da se bo dednim pristojbinam pribilo posebne doklade, ki znašajo na Dunaju 60%, v okrožju sodišč v Brnu, Lvovu, Pragi in Trstu 40%, po ostalih krajih 30%. Uradno pojasnilo pravi, da navedeni zakladi s to preuredbo ne bodo prikrajšani, ampak celo na boljšem.

* **Za lastnike lastnih lovov.** Vleposestniki, ki posedujejo v skupnem kosu 115 ha lastnega zemljišča imajo pravico, da smejo sami izvrševati lov na svojem posestvu. Mariborsko okrajno glavarstvo, poziva take vleposestnike, da najpozneje do dne 20. jan. t. l. te svoje pravice javijo okrajnemu glavarstvu. Postavno določilo pravi, da ni potrebno, da bi moralo tako posestvo ležati samo v eni občini. Pač pa mora biti zemljišče v nepretrganem skupnem kosu.

* **Sladkor se podraži.** Listi poročajo, da se bo s 1. februarjem 1916 podražil sladkor za 50 v do 1 K pri 100 kg.

* **Oddaja grozdnih pečk v mariborsken okrajnem glavarstvu.** Kakor izvemo, je mariborska kmetijska podružnica pooblaščen za zbirati od posameznih občin mariborskega okrajnega glavarstva zbrane grozdnje pečke in jih skupno poslati osrednji družbi za izlelovanje olja na Dunaju.

* **Oddaja žita do 10. januarja.** Kakor izvemo oblasti zahtevajo, da se mora odvisno žito do 10. januarja oddati komisijonarjem vojno žitno pometnega zavoda. Po 10. januarju se bo odvisno žito odvzelo prisilnim potom in se plačalo 10% manj.

* **Popisovanje zalag vina in sadjaveca?** Nekateri davkarji zahtevajo od občin, da jim naznani, koliko vina in sadjaveca imajo v zalogi posestniki, ki so pođvrženi osebnodohodninskemu davku. V mnogih občinah pa so to uradno naročilo napačno razumeli in so kar po celi občini popisovali zaloge vina in sadjaveca. Na uradnem mestu se nam je zagotovilo, da popisovanja ali rekviriranja zalag vina in sadjaveca ne bo. Torej je vsako razburjenje popolnoma nepotrebno!

* **Popisovanje zalag sene in slame.** Cesarstva namesnija je odredila popisovanje zalag sene in slame po celi deželi. Občine dobijo posebne tiskovine, katere morajo izročiti posameznim posestnikom in lastnikom sene in slame. Posestniki morajo tiskovine sami izpolniti in naznani, koliko sene, otave ali pa slame so imeli dne 30. decembra 1915 v zalogi. Popisane pole morajo oddati občinskemu uradu, katerih vpošlje okrajnemu glavarstvu. Oblast hoče s tem popisovanjem izvedeti, koliko je še na deželi odvisnega sene, otave in slame.

* **Cene za koprive.** Občinam se je naročilo, naj pri občanah poberejo nabrana koprivna stebila in naj ista odpošljejo vojaški oblasti. Cena znaša za 100 kg koprivnih stebel 1 K. — Koprive nadomestijo surovine, katere smo dosedaj dobivali iz tujine za izdelavo platna in raznih suknenih izdelkov.

Dopisi.

* **Maribor.** Narednik 87. pešpolka Maksimilijan Završnik, doma iz Maribora, je bil odlikovan z malo in veliko srebrno hrabrostno kolajno.

* **Maribor.** Od dne 30. decembra nadalje prodaja mariborska mestna občina tudi fižol v mestni prodajalni v Freihaus ulici. Dotične karte se dobe v pisarni na Stolnem trgu.

* **Kamnica pri Mariboru.** Dne 2. jan. je umrla v 57. letu svoje starosti soproga tukajšnjega posestnika in bivšega župana, Bogomira Pečar, gospa Alojzija Pečar. Pokopana je bila v torek, dne 4. jan., na tukajšnjem pokopališču.

* **Sv. Boltenk v Slov. gor.** Vojno poveljstvo na južnem bojišču je podelilo četovodju Konradu Muršec radi hrabrosti pred sovražnikom veliko srebrno svetinjo I. vrste.

* **Sv. Benedikt v Slov. gor.** Anton Ješovnik, p. d. Kohečov, iz Ihove, že mesce in mesce ni več pisal. Ko je spomladi s 47. pešpolkom odrinil v Galicijo nad Ruse, je še parkrat pisal, da je živ in zdrav, potem pa je naenkrat izostala vsaka karta, vsak glas o njem. Tudi tovariši, ki so se ranjeni vrnili, niso o njem vedeli nič povedati. Nekaj se je govorilo, da sta s sosedom Kavčičevim, p. d. Golibaševim, plavajoč čez Dnjestr ali morda kako drugo reko, oba utonila, a gotovega se ni vedelo nič. Imeli smo ga že pač vsi za mrtvega in ga šteli med one 25, ki jih je dosedaj naša fara žrtvovala za cesarja in domovino, in jih več nazaj ne bo. Posebno stariši so žalovali za njim, ker je bil vedno priden in rad ubogal, pa rad prijel za vsako delo. Mislimo si zato lahko njihovo presenečenje in veselje, ko so pred par dnevi naenkrat od svojega Tončka dobili pismo. Pisal je iz daljnega izhoda, iz Kazana na Ruskem. Piše pa sledeče: Preljubi oče in mati! V začetku svojega pisma vas vse prav prisrčno pozdravim in vam želim vsem, kolikor je vas doma, ljubo zdravje, katero je za človeško življenje najboljša na svetu. Naznanim vam, da sem zdrav in da mi dobro gre tukaj. Jaz sem sedaj v službi pri kmetu že drugi mesec in mi tukaj dobro gre. On mi je kupil dve srajci in hlače, imam jesti in 5 gld. na mesec. Ker so njemu tudi vzeli tri sine, sem jaz sedaj pri njem. On ima tri konje in pa kravo, 10 svinj in 7 ovc in to jaz opravljam. Tukaj je že tudi sneg in je precej mrzlo. Ignac Veingerl vas tudi lepo pozdravi. Z njim sva bila skupaj 3 tedne, potem je on šel na delo in jaz tudi. Anton Zlamber tudi še živi. (O tem smo že poročali!) Prosim vas, če to pismo dobite, odpišite mi, kaj si se začnete doma. Zdaj nimate drugega doma kot stare može in ženske, ker so moški potrebni. Odpišite mi, če ste še kaj zdravi ali ne. — Sledi tukaj cela vrsta pozdravov na sosede, bofe in razne tetice in znance. — „Le lepo doma molite za nas, da se še enkrat zoret vidi mo v Ihovi. Voščim vam vsem skupaj veselo novo leto, da bi ga zdravi obhajali in da tudi božične praznike zdravi in veseli obhajate. Jaz je že bom opravil, kak bode boljše za me. . . . Tukaj jaz ne znam, kdaj je kaki praznik, drugače mi dobro gre. Sedaj sem tudi zdrav; ranjen sem bil v trebuh in bil tri mesce v bolnišnici. Zdaj pa sem zdrav, da boljši ne bom nikoli. . . .“

* **Sv. Križ na Murskem polju:** Na Doberdobski planoti je v boju proti Italijanom dal svoje življenje za domovino tudi vrl mladenič Franc Persak iz Salinec, ki je bil nekdanji gojenec č. gg. salezijancev na Rakovniku pri Ljubljani in v Radni, pozneje pa je vstopil v samostan oo. kartuzijancev v Pleterji na Kranjskem. Svetila Ti večna luč, dragi France! Plačilo čednosti Ti pri nebeskem Očetu ni izostalo.

* **Leskovec.** G. župnik je dobil vojaške pozdrave iz bojnega polja na koroško-italijanski meji: „Ze od začetka vojske nosimo častno vojaško suknjo štirje bratje: Karol, Anton, Ljudevit in Pavel Škarnlec. Dne 17. dec. 1915 sva se midva, Pavel in Ljudevit, po 17mesečni ločitvi srečno in zdravo sešla na koroško-italijanski meji. Ob tem radostnem srečanju se Vas spominjava in Vam želiva vesele božične praznike! Na veselo in skorajšnje svidenje, ko bo potlačen Italijan!“ Naj Gospod milostno usliši srčno željo naših dobrih in hrabrih slovenskih junakov!

* **Galicija.** Dne 10. decembra je umrla na Zavrhu vrla gospodinja Marija Potočnik p. d. Urbanka stara 67 let, dne 16. decembra pa na Hramah Jera Pušnik, p. d. Matevžeka, stara 86 let. Zadnja je bila dolgo let slepa, pa je voljno prenašala svoje težave; ob ugodnem vremenu j. dasiravno slepa, z samo palico v roki prešapkala daljno pot v cerkev, odkoder se je vselej z novimi močmi za nadaljno rpljenje vračala na dom! Svetila obema vrlima slovenskima gospodinjama večna luč.

* **Galicija.** Tukaj smo imeli od 12. do 19. dec. 1915 sv. misijon ali duhovne vaje pod vodstvom č. gg. misijonarjev od sv. Jožefa nad Celjem, Kitak, Klančnik, Zerko. Župljani so se pridno in goreče udeleževali jednatih, obenem prav poludnih govorov č. gg. misijonarjev. Razdelilo se je do 2400 sv. obhajil. Ljudstvo je zajrmalo iz bogatega vira krščanskih resnic in milosti božje tolažbo in pogum v sedanjih težkih časih, polnih bridkosti in nadlog. Zato je v teh srečnih dnevih duhovnega veselja prihitelo tudi veliko število sosedov k nam: od sv.

Martina v Rožni dolini, iz Lopate, Gornje Ponkve, Dobrne in dr. Bog naj povrne č. gg. misijonarjem njih obili trud vsem udeležencem pa daj milost prinašati obilne sadove duhovnih vaj!

* **Celje.** Vsled ran, zadobljenih na bojiščih, so umrle v tukajšnjih vojaških bolnišnicah sledeče vojaške osebe: pešca Istvan Kongo in Janez Koch.

* **Vransko.** Saper Ivan Pavel piše z južnega bojišča, da dokler bodo naši hrabri slovenski polki tako junaško stražili meje naše domovine, Lah ne bo hodil po Sloveniji. Poleg gorej imenovanega se nahajata na isti postojanki tudi Ivan Glazer iz Ptuja in Ivan Petkovšek.

* **Slovenjgradec.** Za zasluge za avstrijski Rudeči križ je bil odlikovan s častnim znakom II. razreda z vojnim okraskom vodja tukajšnjega okrajnega glavarstva, baron dr. Neugebauer.

* **Pameče pri Slovenjgradu.** V decembru minulega leta smo položili k večnemu počitku 81letnega starčka Pavla Visočnik. Kot grenadir je svojčas služil na Italijanskem. Poznal je še grofa Radeckega in videl papeža Pija IX. Prijazni starček je kaj rad pripovedoval o svojih doživljajih na Italijanskem. A poleg njega pa počiva 13letna pridna učenka Mar. Rednjak. Tako smrt nič ne izbira.

Zadnja poročila došla v sredo, 5. januarja. Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Uradno se razglašajo:

Dunaj, 4. januarja.

Rusko bojišče.

Bitka v izhodni Galiciji traja še dalje. Sovražnik je nadaljeval včeraj, dne 3. jan., z velikimi silami svoje poskuse, da bi predril pri Toporovu ob Besarabski meji. Njegov neuspeh je bil isti, kakor v poprejšnjih dnevih. Ruski napadi so bili povsod odbiti, deloma v dolgo trajajočem bojnem metežu. Posebno srditi so bili boji proti možu v razstreljenih jarkih pri legarski hiši izhodno od kraja Rarance, kjer se je zlasti vnovič odlikoval varaždinski pešpolk št. 16.

Istofako, kakor ob besarabski bojni črti, so se izjalovili napadi, katere je napravil sovražnik severno-izhodno od Okneater napadi na mostno nasipino pri kraju Učičko. Izjalovili so se vsi z veliko vstrajnostjo podvzeti ruski poskusi udreti v naše strelske jarke na prostoru severno-izhodno od Bučaca. Izgube sovražnikov so skrajno velike. Na 10 km širokem ozemlju smo našli pred našo bojno črto 2300 ruskih mrtičev. Posamezni ruski bataljoni, ki so šli v boj stisnóč možmi, so se po lastnih poročilih vrnili s 130 možmi.

Število v zadnjih dneh severno-izhodno od Bučaca ujetih Rusov znaša več kakor — 800 mož.

Ob gornjem toku reke Ikve so čete armadne skupine generala Böhm-Ermolijev sestrelile ruski zrakoplov. Posadka, in sicer dva častnika, je bila ujeta.

Italijansko bojišče.

V južnih Tirolah in na dolomitski bojni črti so se zopet vršili artilerijski boji. Naši zrakoplovi so metali na sovražnikovo skladišče bombe. Kraj Načborjet je bil spet obstreljevan s težkimi topovi.

Tudi v bovski kotlini in v krnskem ozemlju se je italijanska artilerija gibala. Severno od kraja Dolje so naše čete včeraj zjutraj (dne 3. januarja) zavzele sovražnikovo postojanko, za katerega se je dosedaj vršil trdovraten boj. Trije italijanski protinapadi so bili odbiti.

Na Doberdobski gorski planoti pride vsak dan na posameznih delih bojne črte do bojev z granatami in metalci min.

Srbsko bojišče.

Nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: p. d. Höfer, podmaršal.

Listnica uredništva.

Alojs Š. . . . Ako se pravilno ne podpisate in ne narišete polnega imena padlega, dopisa ne moremo priobčiti.

Listnica upravnništva.

„Dobra kuharica“ Kezje: Ako ne pošljete naslova in natančnega besedila za izdat, ne moremo priobčiti.